

13) § 44, saalydende:

For manglende eller urigtig Angivelse af konsumtionspligtige Varer, som søvarts indføres til Kjøbenhavn ad forøvrigt tilsladte Udgange, bødes efter Soldanordningerne.

vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

§§ 45, 46 og 47, med det til disse Paragrapher hørende Ændringsforslag, under Nr. 26, fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Da Udvalget var kommet til det Resultat, anbefalede Ætinget at sætte en bestemt Grænse for Indførselsconsumtionens Vedbliven i Kjøbenhavn, saa maatte man ogsaa antage det for rigtigt, at de hidtilværende Regler for Controllen med denne Afgifts Oppebørsel og de hidtil bestemte Straffe for Forseelser i denne Henseende bleve gjældende for den korte Tid, hvori Consumtionen skulde vedvare, og da de Forslag i saa Henseende, som indeholdes i Udkastets § 45, var en Afvigelse fra det hidtil Bestaaende, maatte man ogsaa, uden Hensyn til, om det ellers i og for sig kunde have været tilraadeligt at gaae ind paa dem, anbefale Ætinget ikke at antage dem; det er derfor, at Udvalget har skillet det Forslag, som er opført under Nr. 26 paa Listen, og som sigter til i § 45 i den omhandlede Henseende at tilbageføre det tidligere bestaaende Forhold.

Finantsministeren: Efter det Udfald, som Spørgsmaalet om Consumtionen for Kjøbenhavn har faaet, vil den Deel, der nu er under Forhandling, være af mindre Bigtighed; men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at Udvalgets Forslag ikke ganske er overeensstemmende med de bestaaende Forhold, idet der ikke ved de bestaaende Forhold er dragen den bestemte Grænse af 5 pCts. Overvægt, som opstilles i Ændringsforslaget og er indkommen deri fra Lovudkastet; men jeg finder forøvrigt Intet at erindre herimod. Derimod skal jeg tillade mig at gjøre det ærede Udvalg opmærksom paa, at dets Redaction af Paragraphen ikke er ganske udtømmende. Den første Passus indeholder nemlig Straffebestemmelsen for fuldkommen Mangel paa Angivelse, og fastsætter Confiscation af det Foresundne, som ei er angivet; i Modsatning hertil bestemmer

den anden Passus Reglerne med Hensyn til Overmaal, Overtal eller Overvægt ved forøvrigt rigtigt angivne Varer; men, der ligger Noget imellem, som Udvalget ikke har omtalt, nemlig Varer, som angives at være af en andet Slags, end de befindes virkelig at være, som saaledes angives som Varer, hvoraf der enten slet ingen Afgift svares, eller hvoraf der svares en ringere Afgift. Medens jeg nu vel troer, at det vilde være meest overeensstemmende med Forholdets Natur at henseere saadant under Bestemmelsen i den første Passus, turde det dog vistnok være rettest at give en udtrykkelig Bestemmelse herom, saameget mere som dette ganske simpelt kan lade sig gjøre ved at forandre Udtrykkene i den sidste Linie i første Passus af Udvalgets Forslag fra „som ei er angivet“ til „som ei, eller til Tab for Statskassen af urigtigt Slags er angivet. Endelig troer jeg ogsaa, at det vilde være maastee ikke overflødig at forandre Slutningen af anden Passus i Udvalgets Forslag, hvor der staaer „eller i det Tilfælde, at denne Mulct vilde overstige Varernes halve Værdi, da denne selv“ til „da denne halve Værdi selv“, for at forebygge al Misforstaaelse. Jeg henstiller disse Bemærkninger til Udvalgets Overveelse, for at de antydede Forandringer mulig kunne foretages ved tredje Behandling; med disse af mig antydede Tilføjninger, troer jeg, at Paragraphen vil være hensigtsmæssig.

Ordføreren: Jeg tør antage, at Udvalget vil tage de af den ærede Finantsminister foreslaaede Forandringer under en nøgagtig Overveelse, og, da den ærede Finantsminister ikke har udtalt sig bestemt mod Udvalgets Forslag, saa antager jeg det for overflødig, at gaae nærmere ind paa Detaillen med Hensyn til hans Bemærkninger, saameget mere som jeg frygter for det skulde lede ind paa en saadan Forhandling med Hensyn til de bestaaende Toldlove, som vilde være trættende for Forsamlingen. Spørgsmaalet dreier sig jo nemlig om Forstaaelsen af § 210 og 211 i Frd. af 1ste Februar 1797, med Hensyn til hvilke Fortolkningen kan være i høj Grad tvivlsom, men jeg troede dog, at man maatte antage det Tilfælde, som den høitagtede Finantsminister nævnte, nemlig at en Vare vel var